TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Mùa hạ năm ấy đưa tôi đến với đạo Phật

ISSN: 2734-9195 11:05 09/06/2026

Mùi hương trầm thoang thoảng trong gió hòa cùng tiếng leng keng của chiếc phong linh treo cao. Tôi thả mình vào những bước thiền hành lặng lẽ, lòng khe khẽ vang lên “Nam mô A Di Đà Phật”.

Trong kinh Pháp cú, phẩm Phật Đà có câu:

"*Khó thay được làm người,*

Khó thay được sống còn,

Khó thay nghe diệu pháp,

Khó thay Phật ra đời".

Tôi vẫn không thể quên được mùa hạ năm 2020 - Mùa hạ đầu tiên tôi đủ duyên biết đến **phật pháp**.

Năm đó là lần đầu tiên tôi đến chùa với lòng thành kính trọn vẹn. Tôi vẫn không quên cảm giác bàn tay run run khi cầm tờ tác bạch, giọng nghèn nghẹn nơi cổ họng khi đọc từng dòng tâm tư của con gái gửi đến người ba quá cố trong tuần chung thất.

Tiếng chuông ngân vang cả một góc sông nơi ngôi già lam Bửu Sơn vào mùa An Cư Kiết Hạ. Vài cánh hoa sứ trôi chầm chậm trên dòng nước. Nỗi nhớ ba lại tràn về rõ ràng hơn bao giờ hết.

Chùa Bửu Sơn (An Giang). Ảnh: Internet

Ba trút hơi thở cuối cùng vào một đêm tháng năm. Gió thổi hiu hiu bên con kênh Vàm Xáng, từng làn khói nhang bay lững lờ. Trong căn nhà đang vang lên vài tiếng nấc nghẹn. Tôi quỳ đó, sát ngay bên cạnh giường ba. Chắp tay niệm **A Di Đà Phật**. Tôi chẳng biết **Phật A Di Đà** là ai, cũng không rõ vì sao phải liên tục niệm như vậy. Miệng mấp máy nhưng lòng thì đau thắt thẻo. Nước mắt chảy dài trên gương mặt của anh em tôi.

Trên bàn, máy niệm Phật cũng vang lên những câu niệm khô khốc, dồn dập, vô cảm khiến đầu tôi ong ong, chỉ muốn quẳng cái máy đó đi mà ngồi đó khóc một trận cho thỏa thích. Ai đó nói rằng, không nên khóc lóc vào giây phút cuối đời của người thân. Đó là sự cản trở khiến con đường siêu sanh của họ khó trọn vẹn. Trái tim tôi tựa như bị ai cắt mất một nửa, đau đớn rệu rã mà phải cố nén lại để niệm 4 chữ mà lúc đó tôi chẳng thể nào hiểu được ý nghĩa.

Qua hôm sau, lần đầu tiên cầm quyển kinh **Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện** cùng tụng đọc với sư cô. Tiếng gõ mõ vang lên đều đều, giọng sư cô nhẹ nhàng sâu lắng như dẫn dắt tôi vào một thế giới khác. Câu kinh “Trong tay đã sẵn gậy vàng/ dọng tan cửa ngục, cứu toàn chúng sinh/ Tay cầm châu sáng tròn vìn/ Hào quang soi khắp ba nghìn đại thiên” như một luồng sáng tỉnh thức, chiếu rọi con đường đưa tôi đến với đạo Phật. Tôi bắt đầu đọc ngấu nghiến cả quyển kinh. Từng câu từng chữ như soi vào căn phòng tăm tối mịt mù bấy lâu của chính mình. Cũng từ sự ngưỡng mộ đại nguyện của Bồ Tát Địa Tạng, tôi phát tâm chép năm quyển kinh và hồi hướng công đức cho ba như một cách báo hiếu muộn màng.

Những ngày ngồi bên bàn viết, dò từng chữ trên kinh rồi cẩn thận ghi lại vào quyển tập trắng tôi từ từ suy ngẫm từng câu chuyện về tiền kiếp của Địa Tạng Vương cũng như những tội báo nghiệp quả sau khi con người rời khỏi trần thế. Mỗi lần đặt bút lên trang giấy là mỗi lần tôi được nghiền ngẫm và hiểu thêm ý nghĩa trong kinh. Đó cũng là khởi nguồn cho chặng đường học Phật sau này của bản thân.

Có những đêm, khi mọi người đã yên giấc, tôi vẫn miệt mài vùi đầu vào màn hình máy tính để tìm hiểu về lịch sử đạo Phật, về Đức Thích Ca Mâu Ni và con đường chân lý mà Ngài đã vạch ra cho chúng sanh. Nhiều lần tôi tự hỏi chính mình: "Vì sao những triết lý Phật Pháp thâm sâu, vi diệu đến vậy mà giờ tôi mới biết đến?". Tôi thầm biết ơn ba. Bởi ngay cả khi đã rời xa cõi tạm ông vẫn dẫn lối để tôi có nơi chốn nương tựa những khi đối mặt với những điều bất như ý trong đời.

Mỗi năm đến giỗ ba đều rơi vào mùa An Cư Kiết Hạ. Tôi lại có dịp đến trường Hạ, trang nghiêm quỳ gối trước các Chư Tôn Đức để dâng lên lời tác bạch cùng dâng cúng tịnh tài tịnh vật để hộ trì Tam Bảo.

Mùa hạ với tôi là mùa tri ân người đã sinh thành dưỡng dục tôi nên người, là mùa nhắc nhở về những tháng an cư để thúc liễm thân tâm và chuyên tâm học Phật. Tôi sẽ đến chùa tụng kinh vào mỗi buổi sáng, sẽ đến thăm các trường hạ tăng, ni trên mảnh đất quê mình. Tôi luôn trân quý mùa hạ năm 2020 đã cho tôi có cơ duyên gặp phật pháp. Đó là phước phần lớn nhất mà tôi có được trong kiếp sống này.

Dưới cội bồ đề, ánh tà dương len qua từng khóm tre ngà tạo nên những vệt sáng tối trên nền đất. Mùi hương trầm thoang thoảng trong gió hòa cùng tiếng leng keng của chiếc phong linh treo cao. Tôi thả mình vào những bước thiền hành lặng lẽ, lòng khe khẽ vang lên "Nam mô A Di Đà Phật".

Tác giả: **Lâm Ngọc Hà**

Địa chỉ: 12/22 Sương Nguyệt Ánh, Rạch Giá, An Giang